

ΛΑΖΑΡΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΗΡΩΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ
& Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όλες οι ιστορικές αναφορές όμιλιών του μακαριστού μητροπολίτου Αύγουστίνου Καντιώτη θά μπορούσαν νά ταξινομηθούν ανά κατηγορίες θεμάτων· ακόμα καί αποσπάσματα γραπτού ή προφορικού λόγου του θά μπορούσαν νά αποτελέσουν όλόκληρα θέματα μέσα από τήν παρελθούσα καί παρούσα επικαιρότητα όπου έχουν ταλανίσει καί ταλανίζουν τήν ελληνική καί διεθνή επικαιρότητα . Η παρούσα ιστοσελίδα (ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ) θεωρώ ότι είναι μία πλουσιώτατη πηγή γιά νά πραγματοποιηθεῖ ἕνα ακόμα βήμα στήν πνευματική πρόοδο τῶν σπουδαστῶν, μελετητῶν, ἐπιστημόνων ἱατρῶν, ἐπιστημόνων θεολόγων, ἐπιστημόνων κοινωνιολόγων , καί ἐρευνητῶν πάσης ἐπιστήμης. Τό ἐπόμενο αὐτό βήμα μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ μέσα ἀπό ἕνα μελλοντικό σπουδαστήριο'' ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ". Ναί κάνω πρόταση γιά κάθε ὀρθόδοξο Χριστιανό ὅπου γῆς. Ἐνα σπουδαστήριο μέ βιβλιοθήκη καί ἑκατοντάδες μελέτες – λύσεις στά προβλήματα ὅπου βίωσε καί βιώνει ἡ ἑλληνική κοινωνία. Ἐνα σπουδαστήριο μέ ἑκατοντάδες κοινωνιολογικές, κλπ, μελέτες γιά τα προβλήματα ὅπου ταλανίζουν το σύγχρονο κόσμο μας, καί ὅπου ξεκαθαρίζουν φανερώνοντας τίς λύσεις στά ἀνθρωπινά προβλήματα μέσα ἀπό τό μεγαλύτερο σέ σοφία βιβλίο τοῦ κόσμου, τήν Θεϊκή σοφία , καί ὄχι τήν ἀνθρωπινή, ὅπου ὅπως ἔλεγε ὁ Ἅγιος Πορφύριος : « [Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΕΙΝΑΙ Η ΥΨΙΣΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, Η ΟΥΡΑΝΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ](#)». Ἐνα βιβλίο ἱατρός σωμάτων καί ψυχῆς, βιβλίο ἱατρός γιά ὅλες τίς ἐποχές, ἀπό καταβολῆς κόσμου. Ἐνα σπουδαστήριο λοιπόν, ὅπου θά πρέπει νά συνεδριάζουν κάθε χρόνο ἐπιστήμονες ἀπό ὅλο τον κόσμο, ὅπως ἐπιλύσουν τα παιδαγωγικά, κοινωνιολογικά, ακόμα καί ἐπιστημονικά προβλήματα τους. Στόν πρόλογο θά διαβάσετε δύο ἀποσπάσματα ὁμιλίας τοῦ Αύγουστίνου Καντιώτη ὅπου ὁμιλεῖ γιά τήν ἐπιστήμη. Το τραγικό γεγονός μέσα ἀπό τήν επικαιρότητα (Μάρτιος 2015) ὅπου ἕνα ἀεροπλάνο κατέπεσε στίς γαλλικές Ἀλπεις, ἐπειδή ὁ γερμανός

συγκυβερνήτης έκυριεύθει από σφοδρή κρίση τρέλας, άπελπισίας, και παραφροσύνης, έξ αρχικής άφορμής τής ψυχιατρικής νόσου του, μία νόσο μυρμηγκολέων= μανιοκατάθλιψη (και όχι άπλή κατάθλιψη), καθώς αρχίζει μέ όχι σοβαρά προβλήματα και έξελίσσεται σέ σοβαρό πρόβλημα εάν δέν αντιμετωπισθεϊ σωστά. Μία νόσο έξελισσόμενη λοιπόν, αλλά όχι άθεράπευτη, μία νόσο πού τόν βασάνιζε για πολλά χρόνια, δηλαδή, την μανιοκατάθλιψη. Αυτό λοιπόν το πλήγμα όπου δέχθηκε ό σύγχρονος «πολιτισμένος» κόσμος μας είναι και μία άποκάλυψη-μήνυμα. Και αυτό το μήνυμα-άποκάλυψη μās λέγει: « ΩΣ ΜΥΡΜΗΓΚΟΛΕΩΝ ΕΞΕΛΙΣΣΟΜΑΙ (δηλαδή τό κακό)». Και το κακό είναι σκότος, σκότος όπου μόνον οί άκτίνες του Φωτός δύναται νά τό διαλύσουν. Φώς, αλλά ποϊο φώς; φώς τής μηχανικής και φρικιαστικής έπιστήμης , χωρίς τόν Χριστό μέσα της, όπου όμοιάζει ως πυροτέχνημα στό σκοτεινό ουρανό όπου άργοσβήνει. Πυροτέχνημα όπου σβήνει μέ χλιαρές αναλαμπές στό σκοτεινό ουρανό= κόσμος μας; Πυροτέχνημα όπου βυθίζεται μετά τό ύψος του κατακόρυφα; (βλέπε και σύγκρινε τα πυροτεχνήματα στό σκοτεινό ουρανό μέ την πορεία του γερμανικού άεροσκάφους πάνω από τίς Άλπεις). Αυτός λοιπόν είναι ό κόσμος μας, μία εϊκόνα φρίκης, το πού βαδίζουμε εάν δέν μετανοήσουμε και δέν αλλάξουμε, δηλαδή στό γκρεμό συντριβόμενοι.

Τό έρώτημα μεταξύ άλλων λοιπόν είναι τό έξης: Θα μπορούσε μία καλή ιατρική έπιστήμη, ή προοδευτική γερμανική ιατρική έπιστήμη νά αναχαιτίσει αυτή τήν νόσο (τής μανιοκατάθλιψης) ώστε νά μήν έξελιχθεϊ σέ φρικιαστικό γεγονός;

Και ή άπάντηση είναι: **ΝΑΙ !** Θα μπορούσε !! μέ τήν προϋπόθεση όμως ή γερμανική ιατρική έπιστήμη νά έχει για σύμμαχο της τόν άρχηγό τής ζωής= ΧΡΙΣΤΟ, και ΟΧΙ ΤΗ ΦΘΟΡΑ, ΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ. Τί λοιπόν φάρμακα δίναν στόν πάσχοντα γερμανό από μανιοκατάθλιψη οί γερμανοί; Έδω δέν κατηγορώ φυσικά τήν έπιστήμη, αλλά διερωτώμαι, όπως εύλογα θα διερωτώνται και πλήθος ανθρώπων, τί είδους έπιστήμη

μπορεῖ νά εἶναι ἡ ὁποιαδήποτε καλή ἐπιστήμη δίχως τόν Χριστό γιά βοηθό της. Ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος Παῖσιος θαύμασε τό γερμανικό μυαλό, ὅταν εἶδε ὅτι ἔβαλαν τήν μέντα μέσα σέ φακελάκια πρῶτοι, ἀναγνωρίζοντας τήν σημασία τοῦ βοτάνου, μέντα ὅπου τήν ἀποστρέφεται ἡ πλανεμένη ὁμοιοπαθητική σάν τόν διάβολο, ὅπου ἀποστρέφεται τό λιβάνι. Ἀλλά δέν θαύμασε τό ἀνθρώπινο μυαλό μόνο του, θαύμασε τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὅπου ἔδωσε αὐτό τό χάρισμα (τῆς πρακτικῆς λογικῆς) στούς γερμανούς (βλέπε: ἡ τεχνολογική ὑπεροχή τους σέ πράγματα χρήσιμα, ὅπως το αὐτοκίνητο, κλπ). Ὅμως αὐτό τό χάρισμα οἱ γερμανοί τό ἔχουν σέ λάθος διακόπτη (πάλι) σιγά-σιγά σήμερα, καί ἀντί νά τό ἔχουν πρός τά δεξιὰ (δρόμο μέ ἐπιστημονικές ἀγαθοεργίες), τό ἔχουν γυρισμένο πρός τά ἀριστερά (δρόμο μέ διαβολικές πανουργίες). **Ἀπόδειξη:** Ἡ πολεμική μηχανή (τεχνολογία καί ἐπιστήμη) τοῦ Χίτλερ, στόν Β! παγκόσμιο πόλεμο, καί τό πρόσφατο: Πῶς διαχειρίζονται τήν οικονομική ἐπιστήμη στήν Εὐρώπη σήμερα, ὅπου ἔχουν φέρει θηλιά στό λαιμό τῆς Ἑλλάδας, μέσα ἀπό τοκογλυφίες χρέους, χρηματοπιστωτικές ἀτιμίες, κλπ. Βεβαίως ἡ παρεκτροπή τους μπορεῖ νά ἀποκαλυφθεῖ καί σέ ἄλλες ἐπιστῆμες, διότι, ὅπου δέν ὑπάρχει Χριστός, τήν θέση (σέ ὁποιοδήποτε κλάδο) τήν καταλαμβάνει ὁ πονηρός. Εἶναι λοιπόν οἱ γερμανοί ἕνας λαός ὅπου θά μποροῦσε νά ὀδηγήσει τήν ἀνθρωπότητα στήν εὐημερία; στήν ὅποια ἔστω καί γιά μία ἐγκόσμια παροδική ἀληθινή εὐτυχία; Καί ἡ ἀπάντηση εἶναι **ἕνα δυνατό: ΟΧΙ.** Οἱ ὀδηγοί τῆς ἀνθρωπότητας δέν ὀφείλουν νά γνωρίζουν μόνο πῶς κατασκευάζουν τραῖνα, αὐτοκίνητα καί ἀεροπλάνα, νά αὐξάνουν τά ὑλικά σκουπίδια στόν ἄνθρωπο, ἀλλά πῶς λειτουργεῖ καί ἡ ἀνθρωπινή ψυχή. Οἱ ἴδιοι οἱ γερμανοί μᾶς κοροϊδεῦαν πρόσφατα λέγοντας κοροϊδευτικά: **«Ἀγοράζει κανείς λογικός γερμανός σήμερα μεταχειρισμένο αὐτοκίνητο ἀπό τήν Ἑλλάδα:»** Καί γιά νά τή γνωρίσουν τήν ἀνθρώπινη ψυχή θά πρέπει νά εἶναι κάτοχοι τῆς ἀληθινῆς πίστεως, ὅπου ἀπορρέει ἀπό τόν ἀληθινό Θεό. Μέ λίγα λόγια θά πρέπει νά εἶναι ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ.

Ὁ συγγραφεύς Λ. Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ (Α+Β) ΟΜΙΛΙΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ.

Α) Ἡ ἐπιστήμη χάρισμα μόνον τοῦ ἀνθρώπου

Τὰ ζῶα, καθὼς εἶνε πλασμένα, στεροῦνται νοήσεως καὶ προόδου.

Ὁ χιμπαντζῆς, καὶ δέκα χρόνια νὰ φοιτήσῃ στὸ σχολεῖο, εἶνε ἀνίκανος νὰ μάθῃ τὸ ἀλφάβητο, ἐνῶ τὸ μικρὸ παιδὶ τὸ μαθαίνει σὲ ἐλάχιστο χρόνο.

Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιὰ τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλά, γιὰ τὴν κυριαρχία τῆς φύσεως διὰ μέσου τῆς ἐπιστήμης. Ἀλλὰ ποιαῖς ἐπιστήμης; Ἐκείνης, ἡ ὁποία δὲν ὑπερηφανεύεται, ἀλλὰ, καθὼς εἶπε ὁ φιλόσοφος Σωκράτης, ἔχει ἐπίγνωσι τῆς ἀδυναμίας της («Ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα»).

Ὅ,τι γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς ἐπιστήμης, εἶνε μιὰ σταγόνα γνώσεως ἐν σχέσει μὲ τοὺς ὠκεανούς τῶν ὅσων δὲν γνωρίζει. Γι' αὐτὸ ὁ ἀληθινὸς ἐπιστήμονας, ὅσο κι ἂν προοδεύσῃ στὴ γνῶσι καὶ στὴν ἐπιστήμη, εἶνε ταπεινὸς καὶ προσεύχεται καὶ παρακαλεῖ τὸ Θεὸ νὰ τὸν φωτίξῃ, γιὰ νὰ ἐμβαθύνῃ περισσότερο στὰ μυστήρια τῆς φύσεως.

Β) Συνδυασμὸς πίστεως καὶ γνώσεως

Πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνσι ἀρμονικοῦ συνδυασμοῦ πίστεως καὶ γνώσεως παρακαλῶ νὰ στρέψετε τὴν προσοχή σας, ὧ ἀγαπητὰ παιδιὰ τῆς πατρίδος μας, ἡ ὁποία κατὰ τὸ ἔνδοξο παρελθὸν τῆς ἀρχαιότητος ἀνέδειξε μεγάλους ἐπιστήμονες, θεμελιωτὰς τῶν ἐπιστημῶν, καὶ αὐτῆς τῆς ἀτομικῆς ἐπιστήμης. Ἔχετε μπροστά σας παλαιὰ ἀλλὰ καὶ νεώτερα πρότυπα ἀληθινῶν ἐπιστημόνων, καὶ ὀλοψύχως εὐχομαι, ἐκλέγοντας σὺν Θεῷ ὁποιαδήποτε ἐπιστήμη, ν' ἀναδειχθῇτε συνεχισταὶ τῶν ωραίων παραδόσεων τῆς φυλῆς μας, τιμώντας ὡς ἐπιστήμονες τὴ νεώτερη Ἑλλάδα.

Ο ΦΩΤΙΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ ΟΜΙΛΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΟΡΦΥΡΙΟ.

Βλέπε: ΒΙΝΤΕΟ : <https://www.youtube.com/watch?t=11&v=A8yBDudM7ZA>

Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης "Η βουλή χρειάζεται Εξορκισμό όχι Αγιασμό!!"

Έπομένως, καί ή ιατρική τῶν σύγχρονων ἄθεων, καί χωρῶν μέ τίς φοβερές αἰρέσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ (ὅπως ή Γερμανία) ΔΕΝ χρειάζονται ΑΓΙΑΣΜΟ, ἀλλά ΕΞΟΡΚΙΣΜΟ, γιά νά ἐπέλθει σταδιακά καί ή καλή μετέπειτα θεραπεία.

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ.

Κατάθλιψη.

« Εἶναι ἓνα αἶσθημα δυσάρεστο, τό ὁποῖο σέ καταλαμβάνει, καί σέ καθηλώνει. Οὔτε νά σκεφθεῖς, οὔτε... Σκέφτεσαι αὐτό. Νομίζεις ὅτι ἐσύ σκέφτεσαι σοβαρά πράγματα. Ἐνῶ ἐσύ εἶσαι αἰχμάλωτος μιᾶς ἰδέας. Ἔχω πολλά νά σᾶς πῶ πάνω σ' αὐτά πού ἔχω ἰδεῖ στή ζωή μου, ἀπό ἀνθρώπους, πού κατεῖχοντο ἀπό τέτοια συναισθήματα, δηλαδή σατανικά συναισθήματα.

Δηλαδή ὁ διάβολος, ὁ κακός ἑαυτός μας, κατορθώνει καί παίρνει ἀπό τή μπαταρία τῆς ψυχῆς μας, πού ἔχει τή δύναμη γιά νά κάνομε τό καλό, τήν προσευχή, τήν ἀγάπη, τή χαρά, τήν εἰρήνη, τήν ἔνωση μας μέ τό Θεό. Αὐτός κατορθώνει καί μᾶς παίρνει αὐτή τήν ἐνέργεια καί τήν κάνει θλίψη, κατάθλιψη, καί ξέρω πῶς τά λένε οἱ λεγόμενοι ψυχίατροι.

Ἐμεῖς δὲν τὰ λέμε ἔτσι, τὰ λέμε σατανική ἐνέργεια. Λέμε ἀκηδία, λέμε λογισμοί, καὶ λέμε ὁ διάβολος τῆς ἀκηδίας, ὁ διάβολος τῆς πορνείας, ὁ διάβολος, ὁ διάβολος, ὁ διάβολος.

Διάφοροι διάβολοι, γιὰ κάθε σατανική ἐνέργεια πού μᾶς δημιουργοῦν»

Κατορθώνει ὁ διάβολος νὰ παραπλανήσει τὸν ἄνθρωπο (νὰ διαβάσει τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας) καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσει στό νὰ κάνει κακή διαχείριση τῆς ψυχικῆς του ἐνέργειας. Ὁ ἄνθρωπος «παραδίδει» ἐκουσίως τὴν ψυχική του δύναμη στὸν ἐχθρό.

Κάνει κακή χρήση τῆς λύπης πού εἶναι δύναμη δοσμένη ἀπὸ τὸν Θεό γιὰ νὰ μετανοήσει. Ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ νὰ τὴν χρησιμοποιήσει κατὰ Θεόν καὶ νὰ ὀδηγηθεῖ στὴν μετάνοια, κλείνεται μέ παρακίνηση τοῦ πονηροῦ στὸν ἑαυτό του τρέφοντας τὸν ἐγωισμό του καὶ ὀδηγεῖται στὴν κατάθλιψη. Οἱ «λεγόμενοι» ψυχίατροι παραποιοῦν τὴν ἀλήθεια ἀφοῦ δὲν λένε ὅτι ἡ αἰτία τῆς κατάθλιψης καὶ τῶν ἄλλων «ψυχολογικῶν» εἶναι οἱ δαίμονες καὶ τὰ πάθη.

Ἄλλοῦ πάλι, δίνει καὶ ἄλλο «φάρμακο» ὡς ἐνισχυτική θεραπευτική γιὰ τὴν κατάθλιψη

«Ἡ βυζαντινὴ μουσική, ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπο ἀναίμακτα. Ἐνα σπουδαῖο θεραπευτικὸ μέσο γιὰ τὴν ταλαίπωρη ψυχὴ τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου, τοῦ ἐμπαθοῦς, εἶναι πράγματι ἡ Βυζαντινὴ μουσική. Διὰ τοῦτο δίδασκε ὁ σοφὸς ἱατρός τῆς ψυχῆς-Γέρων: «Ἡ βυζαντινὴ μουσική εἶναι πάρα πολὺ ὠφέλιμη. Κανένας χριστιανὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει χωρὶς νὰ ξέρει βυζαντινὴ μουσική. Πρέπει ὅλοι νὰ μάθομε. Ἔχει ἄμεση σχέση μέ τὴν ψυχὴ. Ἡ μουσική ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπο ἀναίμακτα. Χωρὶς κόπο,

ἀγαλλόμενος, γίνεσαι ἅγιος». Εἰδικά γιὰ τὴν θεραπεία τῆς κατάθλιψης ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ εἶναι ἓνα πολὺ ἀποτελεσματικὸ μέσο.

Ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ, δίδασκε, θεραπεύει τὴν κατάθλιψη.

«Μιὰ φορά (διηγεῖται ὁ Γέροντας) εἶχε κάποιος δαιμόνιο, ὁ βασιλιάς Σαούλ, καὶ πήγαινε ὁ Δαβὶδ καὶ τοῦ ἔψαλλε καὶ ὁ δαίμονας ἔφευγε. Πήγαινε μέ τό ψαλτήρι-τό ψαλτήρι ἦταν ὄργανο. Ὅταν τὸν ἔπιανε τό δαιμόνιο τῆς μελαγχολίας, πήγαινε ὁ Δαβὶδ καὶ τοῦ 'παιζε τό ψαλτήρι κι ἔτσι ἔφευγε ὁ δαίμονας. Ποῦ 'ναι αὐτοὶ πού τρέχουνε νὰ βροῦνε θεραπεία γιὰ τὴν κατάθλιψη.

Ὅταν μάθουνε βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ ἰδοῦνε τὴ μαυρίλα νὰ 'ρχεται, πάπ! ἓνα δοξαστικὸ κι ἡ μαυρίλα πού ἔρχεται νὰ σέ καταλάβει, ὡς ἓνα εἶδος ψυχικῆς μελαγχολίας, γίνεται ὕμνος πρὸς τὸν Θεό. Ἐγὼ τό πιστεύω αὐτό. Ἀπόλυτα τό πιστεύω. Σᾶς τό λέω ὅτι ἓνας μουσικός, πού ἀγαπάει τὴ μουσικὴ, πού εἶναι εὐσεβής, μπορεῖ μιὰ δυσκολία του νὰ τὴνε κάνει ἔργο μουσικὸ ἢ ἓνα ἔτοιμο ἔργο νὰ τό ψάλει, νὰ τό ἀποδώσει. Ἔτσι, προκειμένου νὰ κλαίει καὶ νὰ καταπιέζεται, προσφέρει μιὰ δοξολογία στὸν Θεό».

Ὁ ὑγιὲς ἄνθρωπος ζεῖ μέσα στὴν ἁρμονία. Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἁρμονία. Ἐλεγε ὁ Γέροντας: «Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ εἶναι πάρα πολὺ εὐκόλη, ὅταν τὴν ἐρωτευθεῖ ἡ ψυχὴ. Εἶναι τόση ἡ ὠφέλεια τῆς ἁρμονίας στὴν ψυχή!. Αὐτός πού ξέρει μουσικά καὶ ἔχει ταπείνωση, ἔχει τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ. Πάει νὰ θυμώσει, νὰ ἐκραγεῖ, ἀλλὰ φοβᾶται τὴ δυσαρμονία, διότι καὶ ὁ θυμὸς καὶ ὅλες αὐτές οἱ ἁμαρτωλές καταστάσεις δέν εἶναι μέσα στὴν ἁρμονία. Κι ἔτσι μισεῖ σιγὰ σιγὰ τὴν κακία καὶ ἐγκολπώνεται τὴν ἀρετὴ, πού εἶναι ἁρμονία.

Όλες οί ἀρετές ἔχουν ἀρμονία. Οὐτε στενοχώριες μπορεῖ νά ἔχεις, οὔτε... Μπορεῖς νά ζεῖς μέσα στή χαρά. Ἀμα καταλάβεις πώς ἔρχεται καμιά μαυρίλα στόν ὀρίζοντα τῆς ψυχῆς σου, λέεις ἕνα ὠραῖο τροπάριο καί ἡ μαυρίλα γίνεται ὕμνος στόν Θεό. Τή δύναμη αὐτή πού θά σέ στενοχωροῦσε καί θά σέ καταπίεζε, τήν ἴδια δύναμη τή βουτᾶς καί τήν ἀγιάζεις».

Καί βεβαίως ἐδῶ ὁ ἅγιος Πορφύριος ὁμιλεῖ γιά τό πῶς ἀποκρούει, ἢ ἀπενεργοποιεῖ κάποιος τό κακό, καί ὄχι γιά τό κακό ὅπου ἔχει φωλιάσει μέσα στόν ἄνθρωπο , γιὰτί τό κακό δέν ἀγιάζεται, ὅπως καί ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήνων σήμερα, ὅπου ἔχει φωλιάσει μέσα της τό κακό –μέσα ἀπό νομοθετήματα, κλπ. Πρωτίστως λοιπόν ἐξορκίζεται τό κακό, καί πολύ καλῶς τό ἀνέφερε ὁ Αὐγουστίνος Καντιώτης, ὅπου μπορεῖ ἀκόμα νά μήν ἔχει ἀνακηρυχθεῖ ἅγιος, ἀλλά εἶναι ΑΓΙΟΣ. Καί τό κακό ἐξορκίζεται ἀρχῆς γενομένης τῆς μετανοίας. Πρέπει λοιπόν πρῶτα νά βγοῦν ἀπό τά νομοθετήματα τῆς Βουλῆς ἀντιχριστιανικά νομοσχέδια (καί εἶναι δυστυχῶς πολλά) καί ἔπειτα νά τελεῖται Ἀγιασμός. Διότι κακῶς οἱ ἀρχιεπίσκοποι δέχονται πρῶτα νά ἀγιάσουν τήν Βουλή, ἐνῶ γνωρίζουν ὅτι δέν ἐπιδέχεται Ἀγιασμό σέ κάτι ὅπου ἔχει φωλιάσει μέσα του ὡς ἐνεργό κακό. Ἐνεργό κακό εἶναι τό κακό ὅπου βάζει συνέχεια φωτιές σέ ἄκαυτα ξερά χόρτα= καύσιμη πρώτη ὕλη-ἀμαρτωλές καταστάσεις, καί πυρπολοῦν τήν κοινωνία ὁλόκληρη. Ὁμοιάζει μέ πυρομανῆ ἐγκληματία ὅπου ἐνεργεῖ ἐγκλημα πρῶτου βαθμοῦ, καί ὄχι ὡς καραδοκούμενο κακό, ὅπου ἀναζωπυρώνεται (τό κακό) μέσα ἀπό τήν στάχτη. Ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήνων εἶναι μία ἀποθήκη κάποιων ἐπαναλαμβανόμενων ἐγκληματικῶν πράξεων, (κάποια, καί ὄχι ὅλων φυσικά) μέσα ἀπό τό ὀπλικό δολοφονικό ὀπλοστάσιο της = ἀντιχριστιανικοί νόμοι. Ἀντιχριστιανικοί νόμοι ὅπου δροῦν ὡς νάρκες, μέ ναρκοπέδιο τήν ἐλληνική κοινωνία. Οἱ ἀντιχριστιανικοί νόμοι δροῦν ἐπίσης καί ὡς ἐκτελεστές δολοφόνοι, μέ σωρεία θυμάτων. Οἱ φωτιές ὅπου ἐπιφέρει στά θύματα της ἐπιφέρουν στάχτη, κάρβουνο, συντρίμια , θάνατο, ὅπως το ἀεροπλάνο τό γερμανικό ὅπου συνεντρίβει στίς Ἀλπεις.

Στήν πρώτη περίπτωση χρειάζεται νά ἐξορκιστῇ τό κακό, νά ἀφοπλισθῇ δηλαδή ἡ Βουλή ἀπό τὰ ἐγκληματικά της ὄπλα (βλέπε: ἀποποινικοποίηση τῆς μοιχείας), ἐνῶ στή δεύτερη (τῆς στάχτης) νά τελεσθῇ Ἀγιασμός. Στάχτη εἶναι τὰ θύματα, ἐνῶ ἡ φωτιά εἶναι ὁ δράστης = ἡ Βουλή. Παράδειγμα δεύτερης περίπτωσης: Μία δολοφονία σέ ἓνα τόπο, ἐκεῖ ὅπου ἔγινε τό κακό (ἔλαβε χώρα φωτιά=ἐγκλημα, καί ἄφησε πίσω της στάχτη= θύμα, ἢ θύματα). Ἐκεῖ ἐπιδέχεται Ἀγιασμό, γιά νά μή συμβεῖ ἀναζωπύρωση (μέ διερχόμενο νέο θύμα παγίδευσης), καθώς ὡς τόπος ὅπου συνέβη τό κακό ἔχουν στρατοπεδεύσει πονηρά πνεύματα· δηλαδή, ἔχει καταληφθῇ ὁ τόπος, κατά τό πρότυπο στρατιωτικῆς μονάδας ὅπου καταλαμβάνει ἓνα ὕψωμα, κλπ. Ἄλλο παράδειγμα, ἓνα ξενοδοχεῖο ὅπου ἐν ἀγνοία τοῦ ξενοδόχου δέχεται νά φιλοξενεῖ μέσα στόν ξενώνα του πόρνους, μοιχοὺς καί ὁμοφυλόφιλους, ἐκεῖ ἐπιδέχεται τό ξενοδοχεῖο Ἀγιασμό, ἐκεῖ ὑπάρχουν δαιμόνια ἀλλά δέν ἔχουν ριζώσει βαθιά . Ἐάν ὅμως ἐν γνώση του ὁ ξενοδόχος ἔχει μετατρέψει τόν ξενώνα του σέ στέκι ἀμαρτωλῶν συνευρέσεων, τότες ὁ ξενώνας χρειάζεται : ΕΞΟΡΚΙΣΜΟ, διότι θά ἔχουν ριζώσει μέσα σέ ἐκεῖνο τόν τόπο δαιμόνια. Ἀναπαράγεται δηλαδή τό κακό ἐκ ἐστίας ἀναπαραγωγικοῦ καί συνειδητοῦ ἐγκλήματος = συνειδητῆς ἀμαρτίας, ὅπως οἱ ἀντιχριστιανικοὶ νόμοι στή Βουλή. Νόμοι δηλαδή ποῦ ἔχουν ψηφιστῇ κατά πλειοψηφία συνειδητά ἀπό τό κοινοβούλιο. Γιά νά καταλάβουμε κατά μεγαλύτερη διάσταση τῆς εὐθύνης τῶν συμμετεχόντων σέ ὅλες ἐκεῖνες τίς προεκτάσεις καί ἐνδώσεις, καί συμμαχικές ἐνώσεις, θά πρέπει νά σκεφτοῦμε κάποτε σοβαρά καί ποιό ἀντίχριστοι λογοτέχνες , κλπ, δηλαδή : οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας μας, φωλιάζουν μέσα στά σχολικά βιβλία στήν Παιδεία μας· καί ὕστερα ἀναρωτιόμαστε γιατί τόση βία στά σχολεῖα, κλπ, κλπ. Ἐνα παράδειγμα ἱστορικοῦ γεγονότος παραθέτω παρακάτω.

Ἐνας ἀσκητής εἶδε ἔξω ἀπό τό κελλί του ἓνα βράδυ τήν Παναγία μας μέ δύο ἱεροπρεπεῖς ἄνδρες. Ἐτρεξε ἔβαλε μετάνοια καί λέει: **Παναγία νά**

ῥθεις νὰ εὐλογήσεις τό κελλί μου. Καί ἡ Παναγία τοῦ λέει: Δέν ἔρχομαι
γιατί ἔχεις μέσα τόν ἐχθρό μου. Ὁ γέροντας στεναχωρήθηκε. Δέν εἶχε
κανένα μέσα. Μπροστὰ ἀπό καιρὸ εἶχε δανειστεῖ ἓνα βιβλίο ἀπὸ ἓνα
ἄλλο ἀσκητή. Καὶ διαβάζοντας στὸ τέλος εἶχε δύο λόγους τοῦ Νεστορίου
κατὰ τῆς Παναγίας μας, ποὺ τὴν ἀποκαλοῦσε Χριστοτόκο καὶ
ἀνθρωποτόκο καὶ ὄχι Θεοτόκο. Αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία ποὺ ἡ Παναγία μας
εἶπε δέν ἔρχομαι, γιατί ἔχεις μέσα τόν ἐχθρό μου. Ὅποιος λοιπόν ἔχει
φιλίες μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας γίνεται αὐτόματα καὶ
αὐτὸς ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ θὰ χαθεῖ μαζί τους. Ὁ ἱερὸς
Χρυσόστομος λέει: «ὁ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ βασιλέως συμφιλάζων, οὐ δύναται
τοῦ βασιλέως φίλος εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ζωῆς ἀξιοῦται, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐχθροῖς
ἀπολεῖται».

Μήπως λοιπόν μπορεῖ νὰ ἀγιασθεῖ ἓνα τέτοιο βιβλίο ; , Βεβαίως ΟΧΙ,
καὶ ἐάν δέν μπορεῖ νὰ ἀγιασθεῖ ἐκεῖνο τό βιβλίο (τοῦ ἀσκητή) , ἄλλο
τόσο δέν μπορεῖ νὰ ἀγιασθεῖ οὔτε τὰ σχολικά βιβλία τῶν παιδιῶν μας
(ὅπου ὑπάρχουν μέσα τους πνευματικά καὶ ἀντίχριστα δηλητήρια.
(Βεβαίως ὄχι σέ ὅλα, ἀλλὰ ἐκεῖνα ὅπου ἔχει ἐντοπίσει ὁ ἐκπαιδευτικός
Δημήτρης Νατσιός, καὶ τα ἀναφέρει μέσα ἀπὸ τό βιβλίο του), ἀλλὰ οὔτε
καὶ τὰ κτίρια ὅπου φιλοξενοῦν παρόμοια Παιδεῖα, ἀρχῆς γενομένης τοῦ
ἴδιου τοῦ ὑπουργείου. Τό τί ἔχουμε καὶ στά σπίτια μας ὡς βιβλία,
ὁμοίως. Βεβαίως δέν εἶναι μόνο ποιά ἀντιχριστιανικά νομοσχέδια
ὑπάρχουν στή Βουλὴ, ἀλλὰ καὶ ποιά ΔΕΝ προνοοῦν γιὰ ἠθικῆς
αὐτουργίας ἐγκλήματα. Παράδειγμα: Τὰ δάνεια σέ μία χώρα δέν
δίδονται ἐάν δέν ἔχουν ἐξοφληθεῖ τουλάχιστον τὰ τελευταῖα τρία. Σέ
ἀντίθετη περίπτωση, δηλαδή ἀπανωτά δάνεια (σχηματίζοντας βουνά
χρεῶν) εἶναι ἐσκεμμένη ἐγκληματική ἐνέργεια παγίδευσης ἐκείνου
ὅπου δανείζεται. Αὐτό ἔπραξαν οἱ δανειστὲς μας, μέ συνεργούς τοὺς
κυβερνητικούς μας. Καὶ αὐτὰ πληρώνουμε σήμερα.

Αλλά ἄς ἀντιγράψουμε και ἓνα χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο τῆς ἔκδοσης τοῦ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ «οἱ 52 δαίμονες τῆς χαρτοπαιξίας», γιά νά ἐννοήσουν οἱ ἀναγνώστες την εὐθύνη ἐκείνων ὅπου συμμετέχουν στήν ἁμαρτία , δηλαδή ὅπου παραχωροῦν οἰκίες, ξενοδοχεῖα, ξενῶνες, κλπ.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ : “ΟΙ 52 ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑΣ”

Ἀντιγραφή ἀπό το διαδίκτυο (στό μονοτονικό)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

- Μετά το «πρώτο βήμα» και την σταθεροποίησιν της «πρώτης γραμμῆς του μετώπου» οἱ 52 δαίμονες ζητοῦν ἀνάλογες ἐνισχύσεις.
 - Οἱ πρώτοι ἐφεδρικοί δαίμονες καταλαμβάνουν με στόχον ὄχι τους χαρτοπαίκτας ἀλλά την οἰκία και τους οἰκοδεσπότες, **που προσφέρουν ἄσυλο δια τους χαρτοπαίκτας!**
 - Ἡ δεύτερη ομάδα ἐνισχύσεως, που καταφθάνει με στόχο τους παίκτας και τους ἡ τας συζύγους των. «Τώρα! ξαφνικά προστάζει ἡ «Σαντρίνα», τους ἐφεδρικούς δαίμονας, που ἐκλήθησαν. «Τώρα γεύσαστε την ατμόσφαιρα τῆς οἰκίας αὐτῆς με πόθους ἐρωτικούς και παράνομους. Ἐμπνεύσατε με σκέψεις μοιχείας τον Ἰωάννη και την Εὐαγγελία, τον Γιώργο και την Κωνσταντίνα, τον Δημήτρη και την Αἰκατερίνη...». Ἀκολουθοῦν τα ονόματα των παρόντων, ἀλλά και ἀπόντων! Δεν εἶναι αὐτό το ἀποτέλεσμα τῆς μικρᾶς ποσότητος των οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, που κατηνάλωσαν οἱ χαρτοπαίζοντες!
- Ἔτσι ξαφνικά ἡ κυρία Δημητρούλα, παντρεμένη και με παιδιά στο Γυμνάσιο, αἰσθάνεται πόθο δια τον κ. Ἀλεξόπουλο, ο οποίος δεν εὐρίσκεται καν στην αἴθουσα! Ούτε και αὐτή δεν γνωρίζει πῶς το σκέφθηκε αὐτό. Στα καλά καθούμενα!

Τά παραπάνω λοιπόν ἔχουν ἓνα διδακτικό νόημα γιά τούς ὀρθοδόξους Χριστιανούς. Ὁ ἅγιος Πορφύριος πολλές φορές ὁμίλησε γιά πνευματική μόλυνση , δηλαδή σέ ἀνθρώπους ὅπου δέν ἔχουν σχέση μέ τα μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας (ἐξομολόγηση, *Θεία Κοινωνία*), καί εἶναι ἐπιρρεπεῖς σέ αὐτές.

ΑΝΑΘΛΙΨΗ= ΑΝΩ ΘΛΙΨΗ, δηλαδή: οὐράνια σωτήρια μετάνοια ;

ἢ

ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ = ΚΑΤΩ ΘΛΙΨΗ, δηλαδή ἡ **ΘΛΙΨΗ ΟΠΟΥ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ ΠΤΩΣΗ, ΣΤΗ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΚΟΛΑΣΙΣ ;**

Το ἀεροπλάνο-Γερμανία ἀπογειώνεται, τώρα εὐρίσκεται σέ «ἀσφαλῆ» ὄρια ὕψους, ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχει ἀέρας (ὀξυγόνο) καί ἐπικρατεῖ μία «ἐκκωφαντική ἡσυχία». Μία ἡσυχία ὅπου θαρρεῖς εὐρίσκεται ὁ ἄνθρωπος μέσα σέ ἄλλη ἀτμόσφαιρα, ἐξώκοσμη, καί τρομακτική γιά τήν ἐπιβίωση τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς (λόγω ὕψους). Μία ἀτμόσφαιρα , θαρρεῖς ὅπου κυριαρχεῖ τό ΕΓΩ τῆς ὑπερηφανείας τῆς γερμανικῆς παρανοϊκῆς συγκυβερνήσεως , ὅπου θαρρεῖς ὅτι γιά πολλά ἔτη συζοῦσε μέσα σέ μίαν κοινωνίαν μέ τό ἔταιρον ἡμῖσιν της, τήν γερμανική νέα κυβέρνηση, μετά τόν πόλεμο. Μία Γερμανία πού δέν μετανόησε γιά τα ἐγκλήματα πολέμου, καί αὐτή ἦταν ἡ συγκυβέρνηση της, θαρρεῖς ὅτι ἦταν ἡ ἀδερφή δίδυμη ἀμετανοησία της, ὅπου συγκυβερνοῦσε μαζί της ἐν πλήρη

«ἀρμονία», χωρίς νά ἔχει ἀντιληφθῇ κανεῖς τλο παραμικρό.

Μιά συγκυβέρνηση ὅπου τώρα εἶναι καταδικασμένη νά ζεῖ μαζί μέ τήν τρέλα της. Καί δέν μετανόησε γιατί μᾶς φέρονται (ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες) σκληρά καί ἀπάνθρωπα, ἐξ ἀφορμῆς τῶν μνημονίων, τῶν δυσβάστακτων τόκων, τίς κοινωνικές παλινωδίες (δυστυχίες ὅπου ἔπληξαν το λαό μας) Μία πορεία ζωῆς στήν Γερμανία ὅπου διαγράφεται θαρρεῖς πλατύς ὁ ὀρίζοντας του, ἀλλά ὅπου πάνω ἀπό αὐτόν κατοικοῦν οἱ δαίμονες του.

Ἐνθυμήθηκα λοιπόν την Ἀγία Γραφή μας.

(Ἐφεσ. 6, 12) «**πρός τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὰ διαβολικά τάγματα, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας, πού ἄρχουν ἐπὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων, τῶν βυθισμένων εἰς τὸ ἡθικόν σκότος, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον. Καλούμεθα νά παλαισῶμεν πρὸς τὰ πνευματικά ὄντα, τὰ ὁποῖα εἶναι γεμάτα πονηρίαν καί τὰ ὁποῖα κατοικοῦν εἰς τοὺς ὀρίζοντας, πού εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἀέρα**»

Ὅλοι ὀμιλοῦν γιὰ ψυχοπάθεια τοῦ συγκυβερνήτη ὅπου ἔριξε τὸ ἀεροπλάνο, ἀλλά κανεῖς δέν ὀμιλεῖ ὅτι εἶχε μέσα της ἡ ψυχοπάθεια καί ἐπήρεια δαιμονική.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ (κλείσιμο αὐλαίας)

Ἡ ἄγρια κατάθλιψη στὸν κόσμον μας δυστυχῶς ἐνεφανίσθη στὸν ὀρίζοντα μέσα ἀπὸ τὴν ἐπικαιρότητα, καὶ ἐνεφανίσθη εἰδικώτερα μέσα ἀπὸ τὴν συντριβὴ τοῦ γερμανικοῦ ἀεροπλάνου στὶς Ἀλπεις. Ἡ ἄγρια κατάθλιψη ὑπερίσχυσε δυστυχῶς τῆς ἀγίας θλίψεως= οὐράνιας μετανοίας.

Τὸ ἄγριο πῆρε τὴν θέση στό ἅγιο, καὶ ἡ κατεύθυνση ὑπῆρξε τὸ κάτω, δηλαδή ὁ Ἄδης, ὁ θάνατος. Τὸ ταραγμένο μυαλό τοῦ παρανοϊκοῦ συγκυβερνήτη πρωταγωνίστησε στό σανίδι τοῦ ὑπαρκτοῦ κόσμου μας, καὶ ἡ αὐλαία ἐκλείσε μέ τὴν λέξη: ΘΑΝΑΤΟΣ.

Πρωταγωνιστές στό ἔργο ἐκεῖνο τῆς ζωῆς, ἦταν δύο γερμανοὶ ὁδηγοὶ ἀεροσκάφους, ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ συγκυβερνήτης. Ὁ κυβερνήτης ἦταν ἡ μία πλευρὰ τῆς Γερμανίας, ἐκεῖνη ὅπου νομίζει ὅτι ἔχει τὸν ἔλεγχο στὰ χέρια της, ἐκεῖνη ὅπου νομίζει ὅτι ἔχει τὴν τεχνολογικὴ ὑπεροχή, καὶ τὴν προγραμματισμένη «τετράγωνη» λογική· καὶ ἡ ἄλλη πλευρὰ τῆς Γερμανίας (τὸ ἕτερον ἡμίση) εἶναι ὁ συγκυβερνήτης, ἡ ὑποκρύπτουσα παράνοια. Αὐτὴ ἄρπαξε τὸ τιμόνι, καὶ τὴν ὁδηγεῖ στὴν παράνοια.

Μία συγκυβέρνηση-ένωση όπου μέσα της φωλιάζει ή παράνοια της άμαρτωλῆς Γερμανίας, ή παράνοια όπου έλλοχεύει, καί όπου κάποτε, στήν πρώτη εκείνη άνεμοπορία κοσμοκυριαρχίας στους όρίζοντες· στους όρίζοντες πάνω από τόν άέρα (έκει όπου δέν ύπάρχει όξυγόνο) θά αρχίζει την καταθλιπτική κατάπτωση. Καί θά αναλάβει τώρα ή τρέλα τό τιμόνι, όπως ανέλαβε καί εποχῆς Χίτλερ. Καί ή κυβέρνηση ή γερμανική θά μείνη άνήμπορη νά άντιδράσει, άνήμπορη καί κλειδωμένη έξω από τό πιλοτήριο, άνήμπορη νά έκλιπαρεῖ γιά τήν άνύψωση της θλίψεως της (μετάνοια), αλλά ή μετάνοια θά εἶναι αδύνατη τώρα νά άνυψωθῇ, καί θά όδηγῆται στήν κάθοδο νά κατεδαφίσει όλόκληρο τήν άνεμοπόρο πορεία της= «προοδευτικό τητα» της στά βράχια της σκληρῆς καρδιάς της. Καί τό αποτέλεσμα; τό ίδιο όπου επέφερε ή Γερμανία στόν Α! καί Β! Παγκόσμιο πόλεμο, θύματα, θύματα, θύματα, θύματα όπου δέν φταῖνε σέ τίποτε πολλές φορές, ακριβῶς όπως τα θύματα-επιβάτες στό μοιραῖο άεροπλάνο. Ένα παρόμοιο πιλοτήριο λοιπόν τείνη νά γίνει καί ή Βουλή τῶν Έλλήνων, όπου εἴτε θά τήν διορθώσουμε έξορκίζοντας τό κακό , εἴτε θά τήν ἔχουμε γιά εἰκονικές παλαιστρες πολιτικῶν κομμάτων, και νά «άγιάζουμε» τά άμαρτωλά «γένια» μας μέ ψηφίσματα άντιχριστιανικῶν νόμων. Άντιχριστιανικῶν νόμων όπου βιώνουν τά καταστρεπτικά αποτελέσματα της κάποτε καί οἱ «ἐπιβαίνοντες» πολίτες στή χώρα μας, ή ἴδια ή κοινωνία μας.-

ΤΕΛΟΣ